

بهترین سریال دنیا را هم اگر در ساعت نامناسبی نشان دهید، خطر نادیده گرفتن آن توسط مخاطبان وجود دارد. به همین دلیل در صفر تا ۱۰۰ سریال سازی، همه چیز مربوط به ساخت سریال و تحویل خروجی نهایی به شبکه تلویزیونی سرمایه گذار اثر نیست؛ بلکه سازندگان اثر معمولاً بعد از ساخت اثر، برای در اختیار گرفتن بهترین زمان پخش با مدیران تلویزیون وارد رایزنی می شوند

فانچویک

ویژه نامه رادیو و تلویزیون روزنامه جام جم
شنبه ۲۹ خرداد ۱۴۰۰ شماره ۷۵۸

پیش به سوی تولید

۵

«تولید» سخت ترین بخش ساخت یک اثر نمایشی است. جایی که هم برنامه ریزی های قبلی و هم تلاش های بعدی معطوف به آن است. پروسه فیلم در واقع از این قسمت آغاز می شود. سازندگان اثر در این مرحله به سراغ لوکیشن های فیلم می روند و سکانس های مرتبط با اثر را تولید می کنند. اینجا است که نقش فیلمنامه دکوپاژ شده در فرآیند ساخت بیش از پیش مشخص می شود. هیچ چیز در این مرحله به اندازه وجود هماهنگی میان تمامی اعضای تیم ضروری نیست؛ زیرا در برخی از موارد با توجه به شرایط جوی یا اقتصانات و امکانات موجود برای تولید، تنها یک فرصت برای فیلمبرداری برخی از سکانس ها وجود دارد؛ در این شرایط نظم مهم ترین عامل برای از دست نرفتن شیرازه کار و از بین نرفتن فرصت هاست. گاهی اوقات برخی از کارهای پس تولید مثل ساخت موسیقی و تدوین به شکل همزمان با فیلمبرداری پیش می روند اما به طور کلی روال برای این است که تمرکز اصلی همه عوامل به ویژه کارگردان بر فاز دوم ساخت اثر، یعنی «تولید» باشد.

جزئیات این پازل به مرور کامل می شوند

۴

آنچه که تا اینجا کار گفتیم همه مشتمل بر فرآیندی است که در اصطلاح فیلمسازی از آن به عنوان «پیش تولید» یاد می شود. هر اثر نمایشی در سینما یا تلویزیون دارای یک فرآیند پیش تولید است که گاهی حتی از فرآیند تولید و پس از تولید نیز نقش مهم تری در سرنوشت و موفقیت اثر دارد. اما برای اتمام توضیحات مان در ارتباط با پیش تولید یک سریال تلویزیونی باید به چند موضوع دیگر نیز اشاره کرد. بعد از انتخاب عوامل اصلی توسط کارگردان و تهیه کننده، هر کدام از عوامل سازنده به دقت تیم خود را تکمیل می کنند. تصویربرداران تیم خود را انتخاب می کنند، صداپردازان نیز به سراغ تشکیل تیم خود می روند، تیم گریم و چهره پردازی و سایر عوامل تولید نیز در همین مسیر توسط مدیران هر بخش به سرعت تکمیل می شوند تا فرآیند پیش تولید با انتخاب بخش عمده اعضای پروژه به اتمام برسد. البته در این مرحله انتخاب لوکیشن تولید فیلم و برنامه ریزی برای آغاز و پایان پروژه نیز انجام می شود. کارهایی که معمولاً با همکاری مدیر تولید و دستیار کارگردان انجام می شود.

حالا وقت زیبا کردن این بناست

۶

ساختمانی را تصور کنید که اسکلتی محکم و قوی دارد و در آن از مصالح به شدت با کیفیتی استفاده شده است اما نمای آن ساده و بدون هرگونه عنصر بصری جذابی است؛ نتیجه آن که این ساختمان با وجود ارزش بالایش به چشم هیچ کس نمی آید. حکایت تولید بدون توجه به مرحله پس از تولید هم دقیقاً حکایت همین ساختمان است. با به اتمام رسیدن فرآیند فیلمبرداری، بخش های دیگری همچون تدوین، صداگذاری، ساخت موسیقی، اصلاح نور و رنگ، ساخت تیتراژ و... آغاز می شود. اجزایی که هر کدام باید دست به دست دیگری بدهند که بشود منتظر یک خروجی با کیفیت بود. کارگردان با کمک تدوینگر، سکانس ها و لحظاتی که نیاز به جداسازی دارد را مشخص می کنند. پس از این مرحله نوبت به اضافه کردن جلوه های ویژه می رسد [البته اگر قصه اثر نیازی به استفاده از این بخش را داشته باشد]؛ جایی که با استفاده از تکنولوژی برخی از خلل و فرج های قصه را می پوشانند و تعدادی از نماها که به شکل واقعی امکان تولید ندارند یا هزینه تولید آن به صرفه نیست را با استفاده از تکنولوژی درست می کنند. بخش بعدی نیز به شکل طبیعی به ساخت موسیقی و مواردی همچون اصلاح نور و رنگ اختصاص دارد که با پشت سر گذاشتن آنها، اثر به خروجی نهایی می رسد.

در جست و جوی زمان طلایی

۸

بهترین سریال دنیا را هم اگر در ساعت نامناسبی نشان دهید، خطر نادیده گرفتن آن توسط مخاطبان وجود دارد. به همین دلیل در صفر تا ۱۰۰ سریال سازی، همه چیز مربوط به ساخت سریال و تحویل خروجی نهایی به شبکه تلویزیونی سرمایه گذار اثر نیست؛ بلکه سازندگان اثر معمولاً بعد از ساخت اثر، برای در اختیار گرفتن بهترین زمان پخش با مدیران تلویزیون وارد رایزنی می شوند. البته که طی این سال ها، با قوت گرفتن باکس های مناسبتی در آنتن تلویزیون، عملاً بسیاری از سریال ها پیش از آغاز فرآیند تولید و در همان مرحله تصویب به نیت پخش در یک بازه زمانی خاص [مثلاً ایام عید نوروز یا ماه مبارک رمضان] کلید می خورد اما آن دسته از سریال ها که لزوماً قرار نیست در یک بازه زمانی مشخص روی آنتن بروند، باید برای در اختیار گرفتن زمانی بهتر تلاش کنند. اختصاص زمان بهتر در کنار آن شبکه تلویزیونی به عوامل مختلفی بستگی دارد که قطعاً مهم ترین آن کیفیت اثر و شاخصه های فنی و محتوایی آن است. شاخصه هایی که به عواملی همچون قدرت کارگردانی، تسلط بازیگران بر نقش، فیلمبرداری و موسیقی و حتی چهره پردازی بازیگران وابسته است. گاهی نیز تناسب محتوای سریال با یک بازه زمانی خاص بهانه ای برای قرار گرفتن آن در کنار آنتن تلویزیون می شود. با این همه مدیران شبکه های مختلف سیما معمولاً براساس شاخصه های فنی با هدف جلب نظر طیف گسترده تری از مخاطبان، به اختصاص کنار آنتن به سریال های مختلف اقدام می کنند.

مرحله سخت حسابرسی و اصلاح

۷

هر کاری نیاز به حسابرسی و بررسی عملکرد دارد؛ سریال سازی نیز در تلویزیون طی چنین سیکلی پیش می رود؛ یعنی بعد از آن که تیم تولید خروجی نهایی سریال را روی میز مدیر گروه فیلم و سریال می گذارند، تازه وقت آن است که کیفیت نهایی کار بررسی شود. البته سریال سازی به واسطه آن که پروژه ای زمانبر و طولانی است، معمولاً با نظارت های در حین پروژه نیز همراه است و معمولاً فردی به عنوان «ناظر کیفی» به نمایندگی از آن شبکه تلویزیونی، بر روند ساخت اثر و کیفیت کلی آن نظارت می کند اما برای آن که محصول نهایی مجوز رفتن روی آنتن را کسب کند، باید خروجی نهایی توسط گروه فیلم و سریال آن شبکه تلویزیونی مورد بازبینی و بررسی نهایی قرار گیرد تا در صورت لزوم بخش هایی از اثر با اصلاح همراه شود. روندی که مشابه آن در سینما به عنوان «شورای پروانه نمایش» شناخته می شود.

